

Zakon o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza

ZASTUPNIČKI DOM HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA

88

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I SPREČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza, koji je donio Zastupnički dom Hrvatskoga državnog sabora na sjednici 27. lipnja 2000.

Broj: 01-081-00-2319/2

Zagreb, 29. lipnja 2000.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I SPREČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza, potpisani u Rimu, 29. listopada 1999., u izvorniku na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

UGOVOR IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I SPREČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Talijanske Republike

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza

ugovorile su kako slijedi u nastavku:

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ugovor se primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina politička ili administrativna područja ili tijela lokalne samouprave i uprave, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući i poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine te poreze na ukupne iznose plaća koje isplaćuju društva te poreze na porast imovine.

3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:

(a) u slučaju Hrvatske:

1 – porez na dohodak;

2 – porez na dobit;

3 – lokalni porez na dohodak

bez obzira ubire li se na izvoru

(u dalnjem tekstu »hrvatski porez«)

(b) u slučaju Italije:

1 – porez na dohodak

2 – korporacijski porez

3 – lokalni porez na proizvodne djelatnosti

bez obzira ubire li se na izvoru

(u dalnjem tekstu »talijanski porez«).

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji budu uvedeni nakon dana potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima sve bitne promjene u svojim poreznim zakonima.

Članak 3.

OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije:

(b) izraz »*Hrvatska*« znači državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska, u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Republike Hrvatske vrši suverena prava i jurisdikciju.

(b) izraz »*Italija*« znači područje Talijanske Republike i uključuje sva područja izvan teritorijalnih voda koja su označena kao područja na kojem Italija u skladu sa svojim propisima i međunarodnim pravom vrši suverena prava koja se odnose na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna, podzemlja i teritorijalnih voda;

(c) izrazi »*država ugovornica*« i »*druga država ugovornica*« označavaju Italiju ili Hrvatsku, ovisno o sadržaju;

(d) izraz »*osoba*« uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;

(e) izraz »*društvo*« označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;

(f) izrazi »*društvo države ugovornice*« i »*društvo druge države ugovornice*« označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice ili trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

(g) izraz »*međunarodni promet*« označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja društvo sa sjedištem stvarne uprave u jednoj od država ugovornica, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

(h) izraz »*državljanin*« označava:

(i) sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica;

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz zakona koji vrijedi u jednoj od država ugovornica;

(i) izraz »*nadležno tijelo*« znači:

(i) u slučaju Talijanske Republike, ministarstvo financija.

(il) u slučaju Republike Hrvatske, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;

2. U svrhu primjene ovog Ugovora u bilo kojem trenutku od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtijeva drugačije, imat će značenje koje u tom trenutku ima prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, pri čemu značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice ima prednost u odnosu na značenje koje taj izraz ima prema drugim propisima te države.

Članak 4.

REZIDENT

1. U ovom Ugovoru izraz »*rezident države ugovornice*« označava svaku osobu koja prema zakonima te države u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekog drugog obilježja sličnog značenja. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi.

2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način;

(a) smatra se rezidentom one države u kojoj ima prebivalište. Ako ima prebivalište u objema državama, smarat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

(b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smarat će se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;

(c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smarat će se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;

(d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica odlučit će o tome međusobnim dogовором.

3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., neka osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom one države ugovornice u kojoj je smješteno njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz »*stalna poslovna jedinica*« označava stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje posebno:

- (a) mjesto uprave;
- (b) podružnicu;
- (c) ured;
- (d) tvornicu;
- (e) radionicu;
- (f) rudnik, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava;
- (g) gradilište ili građevinski ili montažni projekt koji traju dulje od 12 mjeseci.

3. Pod izrazom »stalna poslovna jedinica« ne podrazumijeva se:

- (a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
- (b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- (c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
- (d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili za prikupljanje podataka za društvo;
- (e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu oglašavanja, prikupljanja obavijesti, znanstvenih istraživanja ili drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo.

4. Kad osoba – koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na koju se odnosi stavak 5. – u jednoj državi ugovornici djeluje u ime društva druge države ugovornice te ima ovlaštenje da u toj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smarat će se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici, osim ako su djelatnosti te osobe ograničene na kupnju dobara ili robe za to društvo.

5. Ne smatra se da društvo jedne države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja preko posrednika, generalnog komisijskog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

6. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je u većinskom vlasništvu društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne čini jedno društvo stalmom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz »*nekretnina*« ima značenje prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj je izraz u svakom slučaju uključena i imovina koja pripada uz nekretninu, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koje se primjenjuju odredbe općih propisa o vlasništvu nad zemljom. Pravo plodouživanja nekretnine i prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava također označavaju nekretninu. Pomorski i riječni brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam ili nekog drugog oblika korištenja nekretnine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste u obavljanju samostalne djelatnosti.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva jedne države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice, poslovna dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. U skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka, kada društvo jedne države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kada bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, priznaju se kao odbitak opravdani troškovi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući upravne i opće administrativne troškove, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.

4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njene različite dijelove, stavak 2. nikako ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit. Prihvaćeni način raspodjele mora, međutim, biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

5. Neće se smatrati da stalna poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

7. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave društva.

2. Ako je sjedište stvarne uprave društva koje se bavi međunarodnim prometom na brodu, smatrat će se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik broda.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.

POVEZANA DRUŠTVA

1. Ako

(a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili

(b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovackim i financijskim odnosima utvrđeni ili određeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi prvo društvo ostvarilo da su uvjeti dogovorenii između ta dva društva bili jednakoni koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri takvoj prilagodbi trebaju se uzeti u obzir odredbe postupka međusobnog dogovaranja navedene u članku 25. ovog Ugovora.

Članak 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident jedne države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje plaća dividende, i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj dividendi njihov stvarni korisnik, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 15% od bruto iznosa dividendi.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim će dogovorom odrediti način primjene navedenog ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz »*dividenda*« upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica ili »*jouissance*« dionica ili »*jouissance*« prava, rudarskih dionica, osnivačkih dionica ili drugih prava, koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, te dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao i dohodak od dionica sukladno poreznim zakonima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici, čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u toj državi, a pravo na osnovi kojega se dividende isplaćuju je stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju dividende oporezuju u toj drugoj državi ugovornici u skladu s njenim propisima.

5. Ako društvo koje je rezident jedne države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može naplatiti nikakav porez na dividende koje isplaćuje to društvo, osim ako su te dividende plaćene rezidentu te druge države ili ako je vlasništvo dionica zbog kojih se dividende plaćaju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.

KAMATE

1. Kamate nastale u jednoj državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve kamate se mogu oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj kamata i njihov stvarni korisnik, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10% bruto iznosa tih kamata.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Neovisno o odredbama stavka 2. kamate koje nastanu u državi ugovornici bit će izuzete od oporezivanja u toj državi ako:

(a) je platitelj kamata Vlada te države ugovornice ili njezino tijelo lokalne samouprave i uprave;

ili

(b) su kamate isplaćene Vladi druge države ugovornice ili njezinom tijelu lokalne samouprave i uprave ili bilo kojoj agenciji ili posredniku (uključujući financijske institucije) koje su u cijelosti u vlasništvu te druge države ugovornice ili njezinog tijela lokalne samouprave i uprave; ili

(c) su kamate isplaćene bilo kojoj drugoj agenciji ili njenim posredovanjem (uključujući financijske institucije), na zajmove koji proizlaze iz primjene ugovora zaključenog između Vlada država ugovornica.

4. Izraz »*kamate*« za potrebe ovog članka, označava prihod od državnih vrijednosnica, obveznica ili zadužnica, bez obzira da li su osigurane zalogom ili ne i bez obzira nose li ili ne pravo udjela u dobiti te prihod od potraživanja duga svake vrste, kao i sve prihode povezane s prihodima od pozajmljenog novca, prema poreznim propisima države u kojoj ti prihodi nastaju.

5. Odredbe stavaka 1. do 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj su te kamate nastale, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se kamata plaća je stvarno povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju kamate oporezuju u toj drugoj državi ugovornici u skladu s njenim propisima.

6. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, političko ili administrativno područje, tijelo lokalne samouprave i uprave ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira da li je rezident države ugovornice ili ne, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamate plaćaju, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika kamate, ili između njih i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje na koje se kamate plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika kamate da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir i druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve autorske naknade mogu se također oporezivati u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema propisima te države, ali ako je primatelj autorske naknade stvarni korisnik, porez ne smije biti veći od 5% od bruto iznosa autorske naknade.

Nadležna tijela država ugovornica će dogovorno riješiti način primjene ovog ograničenja.

3. Izraz »*autorske naknade*« za potrebe ovog članka označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, filmove, vrpce ili druga sredstva za emitiranje na radiju ili televiziji, kao i svakog patentata, zaštitnog znaka, nacrta ili modela, plana, tajne formule ili postupka,

ili industrijske, trgovačke ili znanstvene opreme ili za obavijesti koje se odnose na industrijsko, trgovačko ili znanstveno iskustvo.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik autorske naknade, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju autorske naknade putem stalne poslovne jedinice u toj državi ugovornici, ili obavlja u toj državi ugovornici samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj državi ugovornici, a prava ili imovina temeljem koje se autorske naknade isplaćuju stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju autorske naknade oporezuju u toj drugoj državi ugovornici u skladu s njenim propisima.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, političko ili administrativno područje, tijelo lokalne samouprave i uprave ili rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje autorske naknade, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili ne, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate autorske naknade, a takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika autorske naknade ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos autorskih naknada, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika autorske naknade da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na potonji iznos. U takvom je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6. stavak 2., može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nekretnina nalazi.

2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhe obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretne imovine koja služi za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u onoj državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave društva.

4. Dobit od otuđenja imovine na koju se ne odnose stavci 1., 2. i 3. oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih sličnih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, taj se dohodak može oporezivati u drugoj državi ugovornici ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.

2. Izraz »profesionalne djelatnosti« uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18., 19. i 20. plaće i slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu koji se obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanje koje se od toga ostvaruje može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanje koje rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezivat će se samo u prvospmomenutoj državi:

(a) ako rezident boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u toj fiskalnoj godini, i

(b) ako primanje isplaćuje poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplaćuje u njegovo ime, i

(c) ako primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 16.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.

UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik te kao športaš, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.

Članak 18.

MIROVINE

1. Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19. stavak 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice, po osnovi njegovog prijašnjeg nesamostalnog rada, oporezuju se samo u toj državi,

2. Odredbe stavka 1. neće se primjenjivati ako primatelj dohotka, u skladu s propisima države čiji je rezident, ne podliježe oporezivanju toga dohotka. U tom slučaju, takvi dohoci mogu se oporezivati u onoj državi u kojoj su nastali.

3. Ako rezident jedne države ugovornice postane rezidentom druge države ugovornice, sva plaćanja koja prekidom radnog odnosa primi u prvospomenutoj državi kao periodične isplate (naknade) ili slične gotovinske isplate, oporezivat će se samo u prvospomenutoj državi ugovornici. Izraz »periodične isplate (naknade)«, u ovom stavku, uključuje sve isplate nastale kao posljedica otkaza zaposlenja od strane službe ili od strane zaposlene osobe.

Članak 19.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Primanja, osim mirovina, koje država ugovornica ili njen političko ili administrativno područje ili tijelo lokalne samouprave i uprave isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi za tu državu ugovornicu ili za rad u njenim tijelima lokalne samouprave i uprave oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

b) Neovisno o odredbama stavka 1 točka a) ovog članka, takva se primanja, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je primatelj rezident te države, koji:

(i) je državljanin te države i nije državljanin prvospomenute države, ili

(ii) budući da nije državljanin te prvospomenute države, nije postao rezidentom te druge države samo radi obavljanja te službe.

2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi isplaćuje država ugovornica njen političko ili administrativno područje ili jedinica lokalne samouprave i uprave, ili mirovine koje isplaćuju fondovi te države, - njenog političkog ili administrativnog područja ili jedinica lokalne samouprave ili uprave, za službu koju je ta fizička osoba obavljala za tu državu, njen područje ili tijelo oporezuju se samo u toj državi.

b) Te se mirovine, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice i ako nema državljanstvo države ugovornice koja te mirovine isplaćuje.

3. Odredbe članka 15., 16. i 18. primjenjuju se na primanja ili mirovine koje se odnose na službu u svezi s djelatnošću jedne od država ugovornica ili njenog političkog ili administrativnog područja ili tijela lokalne samouprave i uprave.

Članak 20.

PROFESORI I NASTAVNICI

Profesor ili nastavnik koji privremeno boravi u državi ugovornici u vremenskom razdoblju koje nije dulje od dvije godine, a sa svrhom podučavanja ili provođenja istraživanja na nekom sveučilištu, visokoj školi, školi ili nekoj drugoj obrazovnoj ustanovi, i koji jest ili je neposredno prije posjeta bio rezident druge države ugovornice, bit će izuzet od oporezivanja primanja koja ostvari takvim podučavanjem ili istraživanjem u prvospmomenutoj državi.

Članak 21.

STUDENTI

Plaćanja koja prima student ili vježbenik za potrebe svog uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji se u prvospmomenutoj državi nalazi isključivo sa svrhom obrazovanja ili usavršavanja neće se oporezivati u toj državi, uz uvjet da takva primanja nastaju iz izvora koji se nalaze izvan te države.

Članak 22.

OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6. stavak 2., ako primatelj takvog dohotka, a koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koji se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U takvom se slučaju ti dijelovi dohotka oporezuju u drugoj državi ugovornici u skladu s njenim propisima.

Članak 23.

IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Dogovoreno je da će se dvostruko oporezivanje izbjegavati u skladu sa sljedećim stavcima ovog članka.

2. U slučaju Italije:

Ako rezident Italije posjeduje dijelove dohotka koji su oporezivi u Hrvatskoj, Italija može, prilikom određivanja svojeg poreza na dohodak navedenog u članku 2. ovog Ugovora, obuhvatiti osnovicom, na koju se obračunavaju ovi porezi, spomenute dijelove dohotka, osim ako određene odredbe ovog Ugovora ne zahtijevaju drugačije.

U tom će slučaju Italija odbiti od tako obračunatog poreza, porez na dohodak plaćen u Hrvatskoj, i to samo onaj iznos koji ne prelazi proporcionalni dio navedenog talijanskog poreza koji uključuje taj dio dohotka naspram ukupnog dohotku.

Međutim, odbitak se neće odobriti ako taj dio dohotka na zahtjev njegovog primatelja podliježe u Italiji konačnom porezu zadržanom na izvoru u skladu s talijanskim propisima.

3. U slučaju Hrvatske:

Kada rezident Hrvatske ostvaruje dohodak koji, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može biti oporezivan u Italiji, Hrvatska će tom rezidentu odobriti odbitak od poreza na taj dohodak, u iznosu koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Italiji.

U tom slučaju takav odbitak ne smije prelaziti onaj dio poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se pripisuje dohotku koji može biti oporezivan u Italiji.

Članak 24.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljanin države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama, koje bi se razlikovale ili predstavljale veći teret od oporezivanja i s njim povezanim obvezama kojima podliježu ili mogu podlijeti državljanin te druge države u istim okolnostima. Neovisno o odredbama članka 1., ova odredba se primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.

2. Stalna poslovna jedinica koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana nepovoljnije nego što se oporezuju društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti.

Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice ili sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kada se primjenjuju odredbe članka 9. stavak 1., članka 11. stavak 7. članka 12. stavak 4., kamate, autorske naknade i druge isplate, koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge

države ugovornice će se, radi utvrđivanja oporezive dobiti tog društva, odbijati pod istim uvjetima kao da su isplaćeni rezidentu prvospmomenute države.

4. Društva države ugovornice čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenta druge države ugovornice, u prvospmomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koji bi se razlikovali ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanih obveza kojima podliježu ili mogu podlijeti druga slična društva prvospmomenute države.

5. Odredbe ovog članka vrijede, neovisno o članku 2., za poreze bilo koje vrste i naziva.

6. Međutim, odredbe spomenute u prethodnim stavcima ovog članka neće ograničiti primjenu domaćih odredaba u svrhu porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza. Ove odredbe, u svakom slučaju, uključuju i ograničenja prilikom odbitaka troškova i drugih negativnih elemenata koji proizlaze iz transakcija između društava države ugovornice i društava koja se nalaze u drugoj državi ugovornici.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obju država ugovornica imaju ili će imati za njega kao posljedicu oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u domaćem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od dvije godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora.

2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan, a ne može ga samostalno riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Postignuti dogovor provest će se bez obzira na rokove predviđene unutrašnjim zakonodavstvom država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno razmjenjivati mišljenja u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka. Ako je radi postizanja dogovora potrebna usmena razmjena mišljenja, to se može učiniti putem povjerenstva sastavljenog od predstavnika nadležnih tijela država ugovornica.

5. Kada u slučajevima predviđenim u prethodnim stavcima, nadležna tijela država ugovornica ne postignu zajednički dogovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u roku od dvije godine od dana kada je slučaj prvi puta predložen jednom od njih, a porezni obveznik (porezni obveznici) se složi (se slažu) da se slučaj podvrgne odluci arbitražnog odbora, nadležna tijela u tom slučaju mogu osnovati arbitražni odbor za svaki pojedinačni slučaj, koji će biti ovlašten za davanje stručnog mišljenja o metodi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja. Odbor se može osnovati samo ako se obje strane prethodno odreknu – bez ikakvih ograničenja ili uvjeta – neriješenih postupaka na domaćem sudu.

Arbitražni odbor će se sastojati od tri člana izabrana na slijedeći način: svako nadležno tijelo će odrediti jednog člana i ta dva člana će dogovorno odrediti predsjedatelja koji će biti izabran među nezavisnim stručnjacima iz država ugovornica ili iz neke druge zemlje članice OECD-a. Kada arbitražni odbor daje svoje mišljenje on će primijeniti odredbe ovog Ugovora kao i načela međunarodnog prava, uzimajući u obzir domaće propise država ugovornica. Arbitražni odbor će odrediti vlastita pravila postupka.

Osoba na koju se sve to odnosi može na vlastiti zahtjev biti saslušana ili predstavljena arbitražnom odboru i, ako odbor to zatraži, pojavit se pred njime ili za to nekoga opunomoćiti.

6. Mišljenje arbitražnog odbora bit će dano u roku od šest mjeseci od dana kada je slučaj iznešen pred nadležno tijelo. Prevladat će većina glasova članova odbora. U slučaju neslaganja u glasovanju članova izabranih od strane nadležnih tijela, prevagnut će mišljenje predsjedatelja.

U roku od šest mjeseci od dana kada je odbor donio svoje stručno mišljenje, nadležna tijela će dogovorno usvojiti mjere s ciljem uklanjanja uzroka poreznog spora. Tako prihvaćene mjere mogu se i ne slagati s mišljenjem arbitražnog odbora. Ako nadležna tijela ne postignu dogovor o uklanjanju uzroka poreznog spora u roku od 6 mjeseci od dana kada je arbitražni odbor iznio svoje mišljenje, ona će postupiti prema donešenoj odluci i izvršiti takvu odluku.

7. Troškove arbitražnog postupka države ugovornice će dijeliti ravnopravno.

Članak 26.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutrašnjih propisa država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom, ako je oporezivanje prema tim propisima u skladu s ovim Ugovorom kao i za sprečavanje izbjegavanja plaćanja poreza. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrati će se tajnom na isti način kao i obavijesti dobivene prema unutarnjim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) uključenima u postupak određivanja ili ubiranja poreza iz ovog Ugovora, odnosno postupak ovrhe ili kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na te poreze. Spomenute osobe ili tijela koristiti će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve podatke mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.

2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

- (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- (b) daje obavijesti koje se prema propisima ili uobičajenom upravnom postupku te ili druge države ugovornice ne mogu dobiti;
- (c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđenih općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

POVRAT POREZA

1. Povrat poreza zadržanih na izvoru u državi ugovornici bit će izvršen na zahtjev poreznog obveznika ili države čiji je on rezident ako je pravo na ubiranje tih poreza regulirano odredbama ovog Ugovora.
2. Zahtjevu za povrat, koji mora biti predan u vremenskom roku predviđenom propisima države ugovornice koja je obvezna izvršiti povrat, treba priložiti službenu potvrdu države ugovornice čiji je rezident porezni obveznik, kojom se potvrđuje postojanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni kako bi se steklo pravo na odbitke predviđene ovim Ugovorom.
3. Nadležna tijela država ugovornica će zajedničkim dogовором riješiti način primjene ovog članka u skladu s odredbama članka 25. ovog Ugovora.

Članak 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Nadležna tijela država ugovornica će izvijestiti jedna drugu da su ispunjeni svi bitni uvjeti potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ugovor stupa na snagu datumom zadnje obavijesti naznačenih u stavku 1. i njegove će se odredbe primjenjivati:
 - (a) na poreze koji su zadržani na izvoru, na dohodak nastao na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu;
 - (b) na ostale poreze na dohodak, za poreze utvrđene u bilo kojem poreznom razdoblju koje započinje na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.
3. Sporazum između Republike Italije i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu potpisani u Beogradu 24. veljače 1982. godine, prestat će se primjenjivati i važiti u trenutku stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 30.

RASKID UGOVORA

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne raskine jedna od država ugovornica. Svaka država ugovornica može diplomatskim putem raskinuti Ugovor, dajući obavijest o otkazu najmanje 6 mjeseci prije isteka bilo koje kalendarske godine nakon razdoblja od 5 godina od dana kada je ovaj Ugovor stupio na snagu.

U tom slučaju, Ugovor se prestaje primjenjivati:

- (a) na poreze zadržane na izvoru, na iznose nastale do prvog ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu Ugovora;
- (b) na ostale poreze na dohodak, za poreze utvrđene za bilo koje porezno razdoblje koje počinje na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu ovog Ugovora.

U potvrdu tome su pravomoćno za to ovlašteni potpisali ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Rimu 29. listopada 1999. godine, u dva istovjetna primjerka, i to na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednak vjerodostojni. U slučaju neslaganja pri tumačenju ili primjeni, mjerodavan je engleski tekst Ugovora.

ZA VLADU REPUBLIKE
HRVATSKE
dr. Mate Granić, v. r.
ministar vanjskih poslova

ZA VLADU TALIJANSKE
REPUBLIKE
Lamberto Dini, v. r.
ministar vanjskih poslova

PROTOKOL

Ugovoru između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza

Prilikom potpisivanja Ugovora, zaključenog danas, između Vlade Talijanske Republike i Vlade Republike Hrvatske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza, potpisnici su se složili oko dodatnih odredaba koje čine sastavni dio navedenog Ugovora.

Podrazumijeva se da:

1. U skladu s člankom 7. stavak 3., izraz »troškovi koji nastaju za potrebe stalne poslovne jedinice« podrazumijevaju troškove izravno povezane s djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s člankom 8. dobit od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu uključuju:
 - (a) dobit ostvarenu od iznajmljivanja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu,
 - (b) dobit koju je društvo koje se bavi međunarodnim prometom ostvarilo od korištenja, održavanja ili iznajmljivanja kontejnera (uključujući prikolice i odgovarajuću opremu za prijevoz kontejnera) koji se koriste za prijevoz dobara ili robe, kada to iznajmljivanje ili upotreba, održavanje ili iznajmljivanje, ovisno o slučaju, predstavlja dodatnu ili sporednu djelatnost koja se obavlja paralelno s međunarodnim korištenjem brodova ili zrakoplova.
3. Zadnja rečenica koja je navedena u članku 10. stavak 4., članku 11. stavak 5., članku 12. stavak 4. i članku 22. stavak 2., neće se tumačiti da je suprotna odredbama navedenim u člancima 7. i 14. ovog Ugovora.

4. Odredbe članka 28. stavak 3. neće spriječiti nadležna tijela država ugovornica da donesu, temeljem zajedničkog dogovora, druge moguće načine primjene ograničenja sadržanih u ovom Ugovoru.

U potvrdu tome su pravomoćno za to ovlašteni potpisali ovaj Protokol.

Sastavljen u Rimu, 29. listopada 1999. godine, u po dva istovjetna primjerka, i to na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, od kojih su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

U slučaju neslaganja pri tumačenju ili primjeni, mjerodavan je engleski tekst Protokola.

ZA VLADU REPUBLIKE
HRVATSKE
dr. Mate Granić, v. r.
ministar vanjskih poslova

ZA VLADU TALIJANSKE
REPUBLIKE
Lamberto Dini, v. r.
ministar vanjskih poslova

Članak 3.

Za provedbu ovoga Zakona nadležno je Ministarstvo financija Republike Hrvatske.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.
Klasa: 410-01/00-01/04
Zagreb, 27. lipnja 2000.

ZASTUPNIČKI DOM
HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA
Predsjednik
Zastupničkog doma
Hrvatskoga državnog sabora
Zlatko Tomčić, v. r.